

[Brixtofte.]

er det nemt nok at få tilslutning til lettelser, men tilslutningen er ikke stor, når det drejer sig om forhøjelser.

Den første ændring tager sigte på at ned-sætte afgiftssatserne for cigaretter således, at avancen til grossister og detailhandlere forøges. Det er ikke særlig store beløb, det drejer sig om, og da løsningen er anbefalet af monopolrådet, er jeg enig med hr. Egon Jensen i, at det er et tiltrængt plaster på såret for denne gruppe.

Den anden ændring går ud på at lægge en højere afgift på finskåret tobak, således at der er en bedre konkurrencesituation mellem hjemmerulning og almindelige cigaretter. Denne ændring kan vi tilslutte os, ligesom vi kan tilslutte os den første del af lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale ordfører i denne sag, fru Dagmar Andreasen, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på hendes vegne ganske kort sige, at den radikale gruppe kan tilslutte sig forslaget, for så vidt angår den øgede avance til grossister og detaillister; forøgelsen af avancen er jo godkendt af monopoltilsynet.

Også det andet forslag om at hæve afgiften på den finskårne tobak går vi ind for. Det har altid været vores mening, at der skulle være et forhold mellem disse to afgifter, så man ikke følte sig foranlediget til at hjemmerulle i højere grad end tidligere.

Jeg kan ikke godkende den bemærkning, der faldt fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, hvor jeg nærmest havde på fornemmelsen, at han opfattede hjemmerulning som en slags beskæftigelsesforanstaltning.

Palle Simonsen (KF):

Som det allerede er nævnt, er der jo to hovedelementer i dette forslag, og jeg vil sige om det første, at det er en ganske naturlig ting, der her finder sted, og så må vi håbe, den i hvert fald bare i rimeligt omfang dækker behovet for denne forøgelse af avancen. Et af de problemer, som vi jo meget ofte stilles over for i denne forbindelse, er f. eks. de meget høje forsikringsudgifter i forbindelse med forsikring af varelagrene ude omkring i forretningerne. Derfor vil jeg

gerne spørge ministeren, om det er ministerens opfattelse, at der her bliver givet en rimelig kompensation for de øgede udgifter, som øgede afgifter herindefra på den måde medfører for den enkelte butiksindehaver.

Jeg forstår, at alle meget hurtigt kan blive enige om lettelsen, men når vi kommer til spørgsmålet om fremskaffelsen af kompensation, kniber det, og så kan man selvfølgelig nok som hr. Egon Jensen sige, at det er småtingsafdelingen, det er kun 11 mill. kr., det drejer sig om. Men jeg har på fornemmelsen, at der efterhånden er en vældig lyst til i dette folketing at ophæve den ene afgift efter den anden, og det vil i hvert fald være ret umuligt samtidig med dette at hævde, at der skal være nogenlunde balance i statens regnskab; det var måske rart, om vi indimellem var lidt mere ansvarlige i så henseende. Når hr. Gerstrøm kommer ind på spørgsmålet om investering, må jeg sige, vi er kommet meget langt ned i argumentationen. Jeg havde egentlig indtryk af, at den investering tjente man hjem den første aften, hvor man hyggede sig, som hr. Egon Jensen var inde på, så jeg tror ikke, der er mange problemer i den sag.

Tilbage til det alvorlige. Vi finder, det er rigtigt, at der bliver gennemført denne kompensation, som det er fremlagt her i forslaget, og vi kan fra den konservative folketingsgruppe give støtte både til punkt 1 og punkt 2.

Poul Boeg (CD):

Det er vist på dette stadium af debatten vanskeligt at bidrage med noget væsentligt nyt; det er gået mig, som det jo let går, når man er den sjette i rækken, at det, man havde tænkt sig at sige, allerede er blevet sagt.

Jeg skal derfor nøjes med at pege på, at det centrale jo her er, at der på den ene side er tale om en lettelse og på den anden side en skærpelse af afgifterne, og dér ligger vort standpunkt på linje med det, som vi bl. a. har hørt fra de sidste ordførere, ikke mindst fra venstres og de konservatives ordførere: at man nu engang må have en balance, at det er lidet ansvarsfuldt straks at ville gå ind for enhver lettelse uden også at ville tage konsekvenserne i form af at gå med til en eller anden ordning, der kan skabe den fornødne provenumæssige kompensation,